

PROTEIN

ČÍSLO 4
1988
KŘESŤANSKÉ SDRUŽENÍ
MLADÝCH LIDÍ
YMCA

časopis YMCA v ČR

ročník XX

15 Kč

4/2018

NÁŠ ÚRO

Ten Sing Mělník oslavil 20 let

historické ohlédnutí i žhavá současnost

YMCA v Jeruzalémě

jak tam funguje místní YMCA?

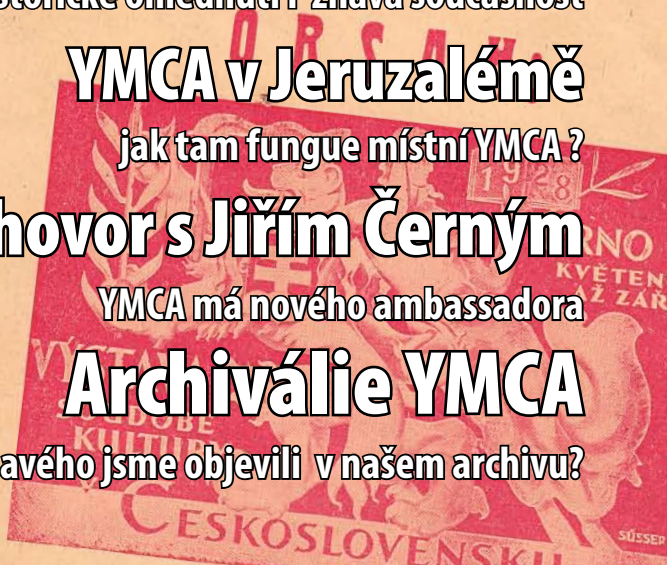
Rozhovor s Jiřím Černým

YMCA má nového ambassadora

Archiválie YMCA

co zajímavého jsme objevili v našem archivu?

TOTO ČÍSLO
VĚNOVANO YMCE
V BRNĚ.

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XX, 4/2018

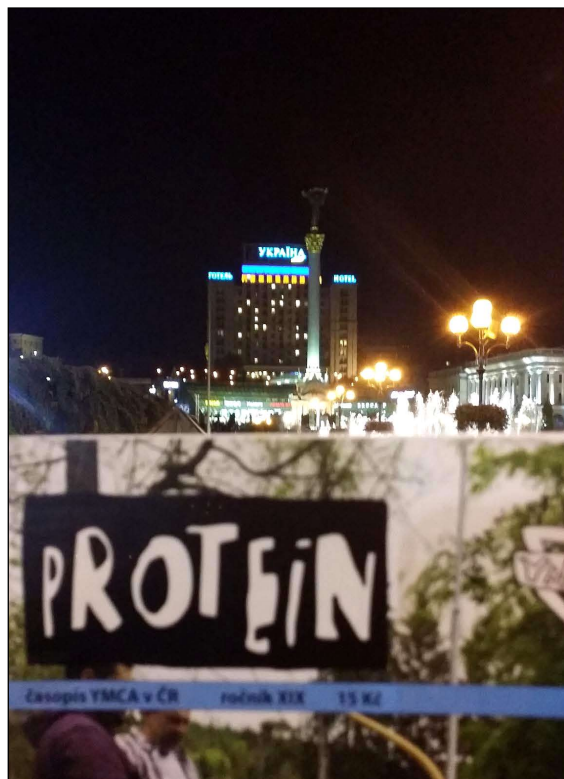
„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Skaut, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Protein čtou všude, Majdan, Ukrajina.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Markéta Doušová
Andrea Gröschlová
Hana Kucová
Magdalena Rounová
Miroslav Sedláček
Sára Soukupová

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříčí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 11. 2018
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2019

Milí čtenáři!

Poslední číslo dvacátého ročníku je tu. A jakoby mělo potřebu se ohlédnout ještě dál než to minulé. Hlavním tématem jsou archiválie YMCA, a pokud jste si nenašli ještě k historii vztah, tak věřím, že vybrané dokumenty, které tu přetiskujeme, vás chytanou.

Jsou tu tři různé archivní dokumenty - jeden příspěvek o smyslu sportu v YMCA z roku 1936, pro jinak zaměřené čtenáře je tu oficiální dokument ústředního výboru YMCA z roku 1930 a novější historii zastupuje archivářský popis fondu YMCA v Národním archivu z roku 1963. Myslím, že všechny náležitě vypovídají o své době.

Nepřehlédněte ale také informaci a výňatky z rozhovoru s novým ambasadorem YMCA, panem Jiřím Černým. Snad jste už viděli nový videoklip o YMCA, tady si můžete přečíst, jak vznikal. Článek plný energie vypráví o návštěvě Jeruzalémské YMCA a pak jsou tu zprávy z akcí YMCA Brno či YMCA Orlová a výročního koncertu a oslav Ten Singu Mělník i s anketou. Zkrátka jako vždy nabitě číslo kvalitním obsahem.

A jako vždy na závěr – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

4 17. listopad a YMCA

Nina Hustedová

5 Založme svůj život na lásce...

Jaroslav Šimsa

6 Archiválie YMCA

Jaroslav V. Hynek

9 Ideály tělovýchovy

Lewis W. Riess

10 Zpráva YMCA v Československu

Ústřední výbor YMCA 1930

12 Úvod k archiváliím Y v NA 1963

Růžena Bubeníčková (J. V. Hynek)

16 Jiří Černý ambasadorem YMCA

Julie Bergerová, Vojtěch Berger

18 Jak jsme natáčeli klip o YMCA

Julie Bergerová

20 Kurz činného člena YMCA

Barbora Vlasáková

22 Gospelový workshop

Marta Cerniňáková

24 Jak vypadá YMCA v Jeruzalémě

Sára Soukupová

26 SHŠ In Taberna

Hana Hovorková

28 Ten Singu Mělník oslavil 20 let

Ondřej Tichota (Bond)

a mnoho jiného...

17. listopad a YMCA

Den smutku i radosti, den vítězství a pro nás jako upomínka, že stojí za to bojovat. 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii.

Každoročně se dne 17. listopadu připravuje velká sláva. Na Korzo Národní, které se táhne od Jungmannova náměstí, přes Národní třídu až k Národnímu divadlu, se připravuje pěkný festival s názvem Díky, že můžeme. Všude spousta proslovů, koncertů, vzpomínek a pobídek do budoucích životních bojů.

Korzo je naplněné představeními a stánky neziskových organizací, a právě zde se tento rok vyskytl i stánek YMCA. Na jeho přípravě se podílela z Ymků v ČR – skupina YES, ve které je momentálně 8 aktivních členů z různých Ymek z České republiky. Ve stánku byla spousta možností pro různé věkové kategorie. Návštěvníci si mohli projít expozicí o Ymce, jejich aktivitách, hodnotách atd., dále napsat, co je pro ně důležité na sloup hodnot, vyrobit si vlastní placku či

placku s krásným designem české vlajky s logem YMCA a v neposlední řadě vyfotit se ve fotokoutku s různými symboly k 17. listopadu.

Akce se opravdu povedla. Stánek byl po celý den zaplněn lidmi všech generací. Měli jsme možnost popovídat si o hodnotách, předat si inspirace, motivace, vzpomínky i příběhy. Ale bez skvělých dobrovolníků, kteří se během roku podíleli na ymkařských aktivitách jako je Ten Sing nebo Skaut, by se akce nemohla povést. Proto moc děkujeme Terce Gibišové (Gibi), Zuzce Karnoltové z Ten Sing Mělník, Matyldě Smolkové a Káje Šafařové z Ten Sing Praha, Terce Fridrichové (kuliočko) z YMCA Skaut a Julii Bergerové z YMCA v ČR. Za skupinu YES ČR

Nina Hustedová, foto: Julie Bergerová

Na předposlední straně čísla najdete anketu s mírně příbuznými tématem.

Založme svůj život na lásce a snášenlivosti

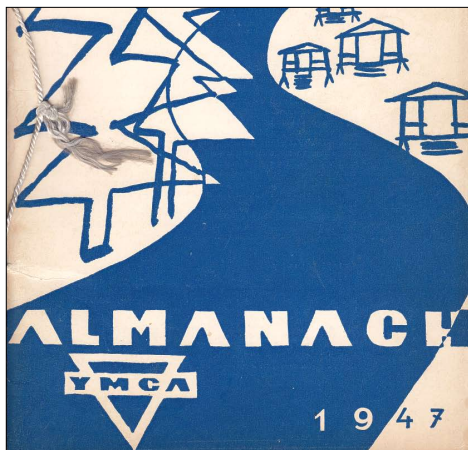
V Almanachu Masarykova tábora YMCA na Sázavě z roku 1947 je úvodní text věnován památce Jaroslava Šimsy a dr. Jaroslava Valenty, píše se v něm:

Památce Jaroslava Šimsy a dr. J. Valenty budou věnovány v našem táboře dvě nové krásné klubovny. Ponesou jejich jména tak, jako již tábor nese jméno T. G. Masaryka. Mnozí z Vás Jaroslava Šimsu pamatujete, mnozí však jste příliš mladí, než byste mohli jméno tohoto Sázavana znát. Byl to obětavý pracovník YMKY, bojovník za pravdu, svobodu a lidská práva, velký přítel mládeže; stejně i dr. Valenta. Oba strávili mnoho měsíců na Sázavě a my jsme na ně hrdí – zemřeli v koncentračních táborech jako první hrdinové.

Šimsa měl dva syny a dceru ve vašem věku. Podářilo se mu poslat jim z koncentračního tábora mnohé vzkazy a směrnice na cestu do života. Psal je nejen svým dětem, ale veškeré mládeži, kterou tak miloval. Hrst jeho myšlenek vás seznámí s ním nejlépe a proto je přinášíme v úvodníku Almanachu. V následujících řádkách bude k Vám mluvit Šimsa:

Světlo z knih:

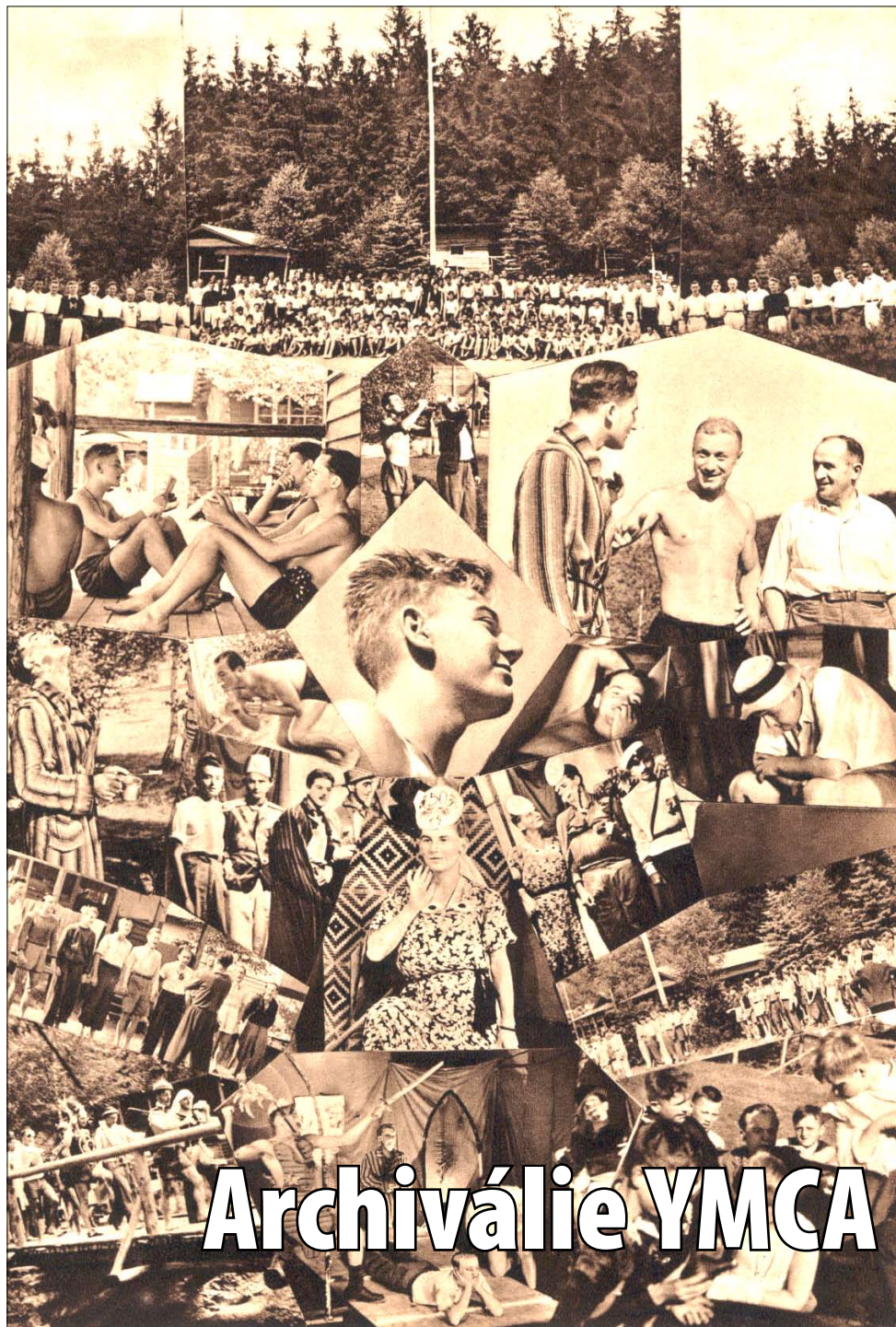
„Jeden básník napsal, že mu každá kniha jinak září, jakoby z každé vycházelo jiné světlo. Myslím, že se tím opravdu něco podstatného vystihuje. Nad mnohou stránkou jakoby hořela svíčka nebo starodávný kahanek nebo petrolejová lampa, čistě vyleštěná; kdežto v některé knižce hoří jen umělé světlo žárovek, v jiné se rozlila sluneční záplava; a jsou knihy, které jako blesk ozáří propasti života, a v jiných jakoby všechny věci kolem, tváře lidí, bloky domů, stíny kandelábrů se zázračně přetvořily v něco tajemného, jak to známe ze sváření kolejí v noci. A vy si jistě pamatujete na světélka Broučků, na měkký měsíční svit, v němž sedí Viktorka na splavu. Opravdu z knih jde světlo, knihy nám svítí na cestu, za velkým spisovatelem pochodujeme, zapalujeme svou pochodeň od pochodně jeho; bez knihy by nebylo „osvěty“ a klesli bychom do tmy barbarství; pálení knih vždy souvisí s šířením temných pověr.

Kniha nad knihy:

A zejména z jedné knihy vzešlo světlo nejprve evropským kmenům, sedícím v temnotách, a potom celému světu; našim otcům, nám, i vám, generacím, které nastoupíte na naše místa. A této knize se všude říká prostě „Kniha“, ve všech jazycích se ujal řecký název „knihy“ – biblos. Jest to ovšem celá knihovna, knihovna o 66 svazcích a sešitech. Nad Biblí září Slunce Spravedlnosti, náš Pán, a toto naše „světlo v tmách“ tmy ani tentokráte neobstáhly. Jak je zvláštní, že už pět let hledím na zubožené děti národa, z něhož k nám mluvili proroci, Ježíš Kristus a apoštolové, a tito synové Israele vláčí se sněhem a blátem a umírají v této době, aniž kdy měli Bibli v rukou, a raději jsou živi z odpadků, než aby se sytili Slovem Božím. Po první světové válce líčila jedna divadelní hra věrnost víře našich otců v evangelium, ale když šťastně uchrání rodnou Bibli před pronásledovateli, hrdina hry ji s úctou zabalí do hedvábí a uloží ji mezi ostatní rodové památky, místo aby kolem otevřené Bible shromažďoval před tváří Boží celý svůj dům. Bude na vás, aby se tato láska ke knize knih znovu rozhořela v našem národě. Bez návratu k tomuto zdroji světla se u nás nerozvedne. Zde je pramen staré české síly, a ta se neobnoví, nevrátíme-li se k starým českým ideálům.“

Almanach 1947, str. 3-4, Doslovný přepis včetně gramatiky J. V. Hynek, foto: Archiv YMCA

Archiválie YMCA

Pro každou organizaci je velmi důležitá její identita. Ta je tvořena především jejím posláním. K identifikaci s ní nám ale pomáhá řada dalších prostředků – její historie, osobnosti, úspěchy, naplnění cílů, které si předsevzala. Podílet se na něčem, co přináší smysl, co slouží konkrétním lidem a celé společnosti, to jsou hodnoty, které mohou být určitě přitažlivé i v dnešní době. Nahlédněte do materiálů, které jsou uloženy v archivech, a které vypovídají o tom, co YMCA dělala, jaké hodnoty zastávala, ve století velkých proměn. Hledejme v nich také inspiraci pro naši dobu, zamysleme se nad našimi postoji, naším posláním v době, kdy se řada kulís změnila, ale mnoho jich zůstává velmi podobných.

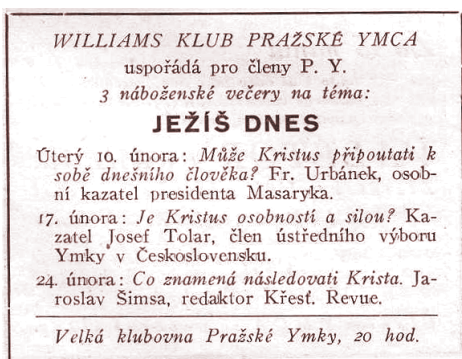
Často v Proteinu najdete nějaký článek z archivu YMCA. Ať už z doby první republiky nebo poválečné, kdy pár let ještě mohla YMCA působit. Sleduji tím dva základní cíle. Mohou nám sloužit k poučení a inspiraci, ale také k povzbuzení, vždyť řada věcí, které nás trápí se opakuje, a tak třeba zjistíme ono šalomounovo uklidňující „nic nového pod sluncem“.

a fotografie. Máme ale i nějaké 3D artefakty – odznaky, vlaječky, těžítka, kladívko, poháry, apod. Vždycky nám udělá radost, když se náš archiv rozšíří o nějakou položku. Většinou takový exemplář někdo přinese darem, aby o něj bylo dobře postaráno, občas nějakou publikaci koupíme i v antikvariátu. Ze všeho pak čerpáme nejen do Proteinu, ale jsou cenným zdrojem i pro přípravu různých školení. Využívají jej i studenti různých škol při psaní svých bakalářských a diplomových prací na téma sportu, pedagogiky, apod. Také pro novináře jsou zajímavé a jako poslední příklad může sloužit využití ve filmu Zlatý podraz, o kterém jste určitě už slyšeli.

Jinou kapitolou je Národní archiv, kde jsou další dokumenty. Úvod k jeho popisu z roku 1963 najdete na straně 12 tohoto čísla. Řadu věcí jsme si z něj už ofotili a máme je k dispozici i u nás.

Pokud byste něco ymkařsky zajímavého někdy objevili, zkuste nám na YMCA v ČR – ústředí poslat tip, třeba to bude něco, co by to stálo za získání do našeho archivu pro další generaci ymkařů.

Toto číslo je věnováno archiváliím trochu víc. Když jsme v tom osmičkovém roce, tak to je to vítaná příležitost podívat se na to, jak YMCA fungovala, jaké aktivity připravovala, jak samu sebe pojímala v různých obdobích a jak ji viděli jiní.

V našem archivu YMCA máme především písemné materiály – časopisy, brožurky, knihy, dopisy, zápisy, plakátky

J. V. Hynek, foto: archiv YMCA

Ideály tělovýchovy

Není dokonalého tělovýchovného systému, který by neměl ideálů, ku kterým směřuje. Ideální tělovýchova má zahrnovat všechny strany lidské bytosti. Tělovýchovný systém, jenž učinil si ať už výhradně nebo v prvé řadě cílem vybudování nebo posílení těla a nepečuje o potřebě rozumu a duše, nevyplní nikdy svého poslání.

Tělovýchova směřuje cestami cviků, her a výchovy k dostižení nejvyššího stupně tělesné, rozumové a a mravní výkonnosti jednotlivcovy, t. j. v podstatě k vytvoření nejlepšího typu občanského.

Slovo „tělovýchova“ označuje přirozeně studium potřeb lidského těla, ale při studiu tomto musíme vždy pamatovat na vztah tělesných, rozumových a mravních stránek jednotlivcových. Každá z těchto stran je v úzkém kontaktu k oběma ostatním a opomenutí druhých dvou stran nese s sebou vznik jednostranné osobnosti.

Všimněte si těchto charakteristik a jejich vzájemného poměru:

Prvním požadavkem dobře zaokrouhlené tělovýchovy je dobrá znalost funkcí a potřeb tělesných. Už v nejrannějších dnech dětství lze dítě vyučovat tělovýchově: Dávat mu prostá pravidla čistoty a dobrých návyků. Při dalším vzrůstu děčka pokračuje i tělovýchova: Učte děčko všimati si toho, co tělo vyžaduje v různých obdobích tělesného vývoje, aby tak poznalo příčiny a důvody pravé pečlivosti a uvědomilo si následky nešikovosti.

Posvátou povinností každého otce a učitele je vlévat do mladých a vnímavých myslí dítek poučení o správné životosprávě a poukazovat na to, jaká odměna čeká ty, kteří budou dbáti tohoto poučení a jaký trest stihne ony, kteří nedbají nejvyššího daru Božího: těla.

Dalším ideálem, ke kterému míří pravý program tělovýchovný, je poučení o nutnosti a ceně hry v životě chlapců a dívek, mladých mužů a mladých žen.

Děti, které vyrostou v pravém ovzduší, kde může se vyvinout jejich pud hrací, jsou mnohem méně náchylny k zločinnosti. Proto velkým a nejdůležitějším ideálem tělovýchovy je instruovat rodiče a učitele, aby ocenili dle skutečnosti vlastní cenu hry v životě dítek a postarali se přitom, aby dítě mohlo si hrát v prospěšném okolí, pod pravým vedením a řádným dohledem.

V prvních letech dětství je zapotřebí jen velmi malé kontroly. Nejvyšší otázkou je místo ku hře. Později, když už děti vyrůstají, je jisté kontroly jasna, poněvadž v tomto období – řekněme od 7–14 let – vyvíjí se charakter právě tehda, kdy dítko si hraje s druhými dětmi.

My však nechceme program her omezit pouze na dítky a mládež. Je-li to vůbec možné, má být hra pro všechny. Jaký může být vyšší ideál tělovýchovy nad onen stav, kdy každý dospívající hoch a každá dívka schopná zúčastnit se nějakého tělesného cviku bude znáti řadu her a pochozí, jaký význam mají hry a sport pro zdraví lidské?

Třetí ideál tělovýchovného programu je výchova charakteru sportem. První styk dítěte se světem, s bližními nastává ve hře.

Sobecké dítě musí se naučit ustoupit druhým, chce-li nalézt kamarády pro hru. Dítě se naučí velice brzy, že nebude mít nikoho, s kým by si hrálo, nechce-li hrát poctivě, hněvá-li se po prohře, nebo vzdává-li se uprostřed hry. Každé dítě miluje společnost a naučí se proto chovat se k druhým slušně, chce-li, aby druží s ním rádi hráli.

Při dalším vývoji hry a zábavy ve sportovní zápasy dětí starších, vlastnosti čestné hry stávají se součástí dětského života. Sociální život jednotlivců je těsně spojen – hrou.

Dítě, které se naučilo řádnosti a čestnosti na poli hry, přejímá tyto vlastnosti do celé své přirozenosti a přenáší je do světa, který leží mimo hřiště.

Ale člověk se učí ještě mnohému jinému v tělovýchově. Mnoha věcem, jež se dotýkají více jeho samotného, nežli jeho vztahů k druhým. Míním nauku sebekontroly, trpělivosti, soustředěnosti, přesnosti, rozmyslnosti, dobrého úsudku, loyálnosti, obětavosti, ochoty a rozvahy. Není ženy ani muže, kteří by se delší dobu zúčastnili nějaké tělovýchovné činnosti a při tom nezískali aspoň jedné z těchto vlastností.

Proto je naším ideálem, aby náš program her a sportu tříbil charaktery všech, kteří se ho zúčastní, a aby nauka získaná na hřišti, přenesla se do veškerého života, a aby svět byl oblažen vždy větším počtem sportovců, mužů a žen, kteří poznali a uplatňují zásadu čestné hry, a vše to, co Angličan zove fair play.

Dalším ideálem tělovýchovy je poučení o tom, v jakém vztahu jsou tělo a duše. Cílem tělesné výchovy je posílení tělesné mohutnosti a zdraví. Zdůrazňujeme vliv tělovýchovy a vývoj charakteru. Ale je tu stále ještě jeden bod,

jehož jsme se nedotkli a tímto bodem je konstatování faktu, že tělo je chrámem duše.

Tělesný stav člověkův může dosáci největší dokonalosti, rozum může býti znamenitě bystrý, charakter muže nebo ženy může býti velmi dobrý, pokud se týká jejich poměru k druhým lidem, není-li však při tom všem povědomí Boha, charakter lidský zůstává kusý.

Jinými slovy: Budiž naším ideálem, aby všichni muži a ženy ctili své tělo a snažili se zdokonaliti svůj tělesný stav řádným životem a zdravým osvěžujícím sportem, hra budiž lidem učitelkou charakteru, a mějmež na paměti, že lidské tělo je chrámem lidské duše, že bez duchovního života je tělesná podstata člověka neúplná a nedokonalá.

Lewis W. Riess (ředitel tělovýchovy Ymky v Československu), Časopis Y.M.C.A. 1936, str. 14–15, doslovný přepis včetně gramatiky J. V. Hynek, foto: Archiv YMCA

YMCA V ČESKOSLOVENSKU

ÚSTŘEDÍ: PRAHA II., NA POŘÍČÍ 12.

Telefony 25878, 35777.

Březen 1938.

V Á Ž E N Ý P A N E !

Přečíst tento dopis až do konce, prohlédnout si připojené fotografie nebude pro Vás bez užitku. Nenabízíme v něm sice žádné výhodné koupě, ale informujeme Vás o životě značné části československé mládeže. Av roce 20letí republiky, v roce, v němž se začíná se speciální výchovou mladých lidí k zdatnosti, odvaze, životnímu optimismu a mravní pevnosti, zamyslete se jistě častěji nad našimi hochy i dívkami, kam směřují, jací vyrůstají, kdo je ovlivňuje a vede? Musí Vám na tom záležet, vytváří se tak historická skutečnost také pro Vaše děti, pro děti Vašich přátel – vždyť především v mladých lidech tvoří se budoucnost našeho státu.

Ymka, která se jako jedna z prvních organizací světového významu postavila kladně za náš stát, může se ku 20letí republiky vykázat úspěšnou a co do všestrannosti snad jedinečnou výchovnou prací mezi mladými lidmi a zvláště hochy.

Všimněte si na příklad našich táborů. První letní tábor Čsl. Ymky byl založen v r. 1921 na Sázavě. Dnes je jedním z největších trvalých táborů ve střední Evropě a se svolením zesnulého presidenta – Osvoboditele nese jméno

„Masarykův letní tábor Ymky na Sázavě“.

Byl vzorem pro dalších 11 táborů Ymky pro hochy a také pro náš tábor pro dívky; uplatnil se však též jako příklad mimo rámec Ymky. Můžeme právem tvrdit, že Čsl. Ymka dala vznik instituci trvalých letních táborů v ČSR., což je velký přínos do života čs. hochů i dívek.

Cílem, kterého dosahují tábory Ymky, není pouhá rekreace. Dobře školení ředitelé táborů spojují se sportem a cvičením výchovu k ukázněnosti, zodpovědnosti a mravnímu zdokonalení, vše v rámci zásad Ymky. Z některých opětovných mladých návštěvníků táborů po pečlivé přípravě vybírají se vůdcové, kteří pomáhají řídit a vést účastníky táborů; je to dobrá škola samostatnosti a rozhodování, škola vůdcovství demokratického.

Poskytujeme více než rekreaci, vyžadujeme však také na mladých lidech ochotu k službě, smysl pro kázeň a řád na křesťanské bási. A věřte, že naši hoši oceňují tento rozdíl mezi tábory Ymky a jinými, což potvrzují svou věrností: v 10 letech jako student poprvé v našem táboře, ve 24 letech jako doktor práv naposledy – a mnozí jiní po řadu let přicházejí a pochopují tak, že naše mládež nejde jen za nejobavnějším programem a nejsnazším způsobem života.

2.688 účastníků měli jsme v létě 1937 v našich táborech, velmi mnozí musili být pro nedostatek místa odmítnuti.

Instituce táborů tohoto druhu není jediným přínosem Ymky do kulturního a ideového života našeho státu. Zavedení student-
ských konferencí s diskusní methodou, zřizování dětských hřišť
a rekreačních středisek, zpopularisování her (volley-ball, bas-
ketball, lukostřelba), cvičené záchranné sbory při koupání v pří-
rodě, zdomácnění svátku matek, vánočního stromku s veřejnou sbír-
kou (poprvé Ymka v Olomouci 1919), kluby maminek, večery otců a
synů, besídky pro děti z rodin bez vyznání – to vše přinesla Ymka
ve 20letí naší republiky.

Nemusíme snad ani připomínat, že také pro mnohá vojenská
zátiší byly vzorem vojenské domovy Ymky.

Debatních večerů, přednášek, kursů, skupin, schůzí a semi-
nářů zúčastnilo se v r. 1937 42.359 návštěvníků. Měli jsme kromě
toho učňovské besídky a kursy ve 12 městech, vyučovali jsme v ši-
rokém rozsahu na př. v Praze záchranné tonoucích. Čtenářské besídky,
Živé noviny, diskusní kluby, jazykové a jiné kursy, vše přístupné
zdarma nebo za nepatrný režijní příspěvek zasáhly široký okruh naší
mládeže.

Rušný ideový život v našich střediscích umožnil, že hoši
a mladí lidé přes výchovné cíle a mravní základ veškeré činnosti
v Ymce zůstávají nám věrní a počet mladých členů stále povlovně
stoupá; za to vděčíme také jednomu zvláštnímu zřízení, které vy-
značuje v našich poměrech Ymku: je to instituce sekretářů, stálých,
cílevědomě školených pracovníků, jejichž zkušenosti a účelné
vzdělání se vždy lépe uplatňuje při provádění ideového, kultur-
ního i tělovýchovného programu. To je též důležitý a ještě stále
málo oceňovaný přínos Ymky v oboru výchovných, na dobrovolném
základě organisovaných institucí.

Doplňujeme naši zprávu ještě poukazem na sociální činnost
Ymky. V uplynulém správním roce věnovali jsme

Kč 226.120.-

na stravování, noclehy, ubytování, ošacení a pomoc při hledání
zaměstnání většinou mladým, pomoci potřebujícím mužům a z části
i dívkám.

Věříme, že tato činnost zaslouží Vaší podpory. Nemůžete
vydati své peníze účelněji, než k podpoře instituce, která s tak
všestranným, výchovným a sociálním programem pracuje mezi těmi,
kdož nejvíce opory a pomoci potřebují, mezi mládeží.

Jsme daleci diletantismu; Vašeho daru bude
použito na práci trvalou, účelnou a hospodárně vedenou,
jejíž úspěšnost je ověřena výsledky.

Prosíme, použijte přiložené složenky!

Za Ústřední výbor YMCA v Čsl.

B. Lukeš

předseda

Jug. Václav Havel

jednatel

Št. Husáry

předs. fin. komise

St. Zmizická

pokladník

Dr. A. Šum

předs. táb. komise

Úvod k archivním materiálům YMCA v Národním archivu z roku 1963

Nevím, jestli vás titulek povzbudil ke čtení dalšího, na první pohled delšího, textu. Neváhejte, je velmi zajímavý. Optika pohledu na Ymku z roku 1963 ukazuje, jak se ideologicky proměňuje pohled na skutečnosti. To, co chápeme jako pozitivum, je tu bráno jako negativum a opačně. Nad druhou stranu nám některé formulace mohou dnes připadat jako vyznamenání. Navíc se dozvíte i řadu novinek.

- Národní archiv
- Číslo fondu: 491
- YMCA – Křesťanské sdružení mladých mužů
- 1921–1951
- inventář
- Číslo pomůcky: 424
- Zpracovala: Bubeníčková R.
- Praha 1963

Sdružení YMCA v Československu /Young Men's Christian Association/ vzniklo po první světové válce v době politických a sociálních převratů. Sami o sobě říkají: „YMCA vznikla z úsilí malé skupiny lidí, patřících k různým církvím a nebo stojícím mimo církev, kteří podlehlí běžnému náboženskému indiferentismu a chtěli uplatňovat slovem i životem náboženské přesvědčení. Jest tedy YMCA v Československo křesťanské hnutí mladých lidí... a kulturním a výchovným programem, ježž uplatňuje v českosl. Společnosti. 1/

YMCA tedy měla podchycovat tu část buržoasní a maloburžoasní inteligence a studentstva, pro kterou zkompromitovaný klerikalismus již nemohl být únosným programem a světovým názorem. Přizpůsobením se době bylo pak různou kulturní, společenskou, sportovní aj. činností působeno pod pláštěm modernosti a nestrannosti i na náboženské indiferentní vrstvy k jejich tzv. „křesťanské obrodě“. YMCA se tedy snažila novou formou činnosti zamezit narůstání aktivního bezvěreckého hnutí, které často stálo, a i v současné době stojí, na základech vědeckého socialismu a politicky spolupracuje s komunistickým hnutím. YMCA svou činností přispívala k ochraně kapitalistického pořádku.

Immediately in the first years of the war

rozcházel se mladí lidé s katolickou církví. Byla to akce skutečně masová a vystoupení z církve bývalo pak prvním krokem k odchodu s náboženským světovým názorem vůbec a k příklonu k těm, kteří bojovali proti zkostnatělé minulosti, za nový řád světa - k revolučním levicovým skupinám v politickém životě. Buržoazie, aby tomu zabránila, horlivě podporovala všechny spolky a společnosti, které nasazovaly lidu brýle křesťanské morálky a apolitičnosti.

Takovou organizací měla být i YMCA, která vystoupila s programem t. zv. „Křesťanské obrody“. Volání po křesť. obrodě mělo velkou oporu i u tehdejšího presidenta T. G. Masaryka, který byl odpůrcem ateismu a vše proto podporoval myšlenku reformovaných církví. Není tedy náhodou, že YMCA viděla v Masarykovi veliký vzor /později, po r. 1945 i v ministru zahr. věcí J. Masarykovi/ a že její největší tábor nesl Masarykovo jméno. Z toho, co již bylo uvedeno, je zřejmé, jaký byl ideový podklad pro práci s činností YMCY. Jejím cílem bylo křesťanské pojetí praktického života a proto se zaměřovala hlavně na výchovu k denní praxi. YMCA žádala sice od svých členů křesťanskou uvědomělost, ponechávala však jejich soukromému rozhodování, kterou církev volit, nebo chtě-

ji-li zůstat mimo církev. YMCA měla sblížovat lidi, zvláště mládež v křesť. duchu, její zásadou bylo nemíchat se do žádných sporů, zachovávat loyálnost k obci, spoluobčanům i ke státu. Prohlašovala se za spolek nepolitický, jenž chce uplatňovat v denním životě mírumilovnost, střízlivost, péči o zdraví, mravnost a křesť. život. Vyžívala se na těchto úsecích: tělovýchovném, společenském, intelektuálním, mravním a hlavně náboženském. 2/

Tím, že YMCA propagovala svou apolitičnost, zařazovala se politicky, neboť apolitičnost ve skutečnosti není možná. Tím že „nezasahovala“ do politiky, mlčky schvalovala protilidovou politiku tehdejší vládnoucí třídy - buržoazie.

Dříve než u nás vzniklo totiž hnutí YMCA v Anglii a v Americe. Zde vzniklo už koncem 19. Stol. Z úsilí udržet křesťanskou víru a křesť. názor na společnost, která v důsledku průmyslové revoluce se orientovala pozitivisticky a materialisticky. Odtud se toto hnutí rozšířilo i do ostatních evropských zemí i k nám; od r. 1917 pracovala americká YMCA v čs. Armádě na Sibiři a sniž přišla v r. 1919 na pozvání T. G. Masaryka do ČSR. Až do r. 1921 byla práce YMCA zaměřena hlavně na armádu /byla zřizována tzv. Vojenská zátiší a to právě za hranicemi - v Itálii, Francii a Rusku/, aby prý byl „zdolán nejen sociální a mravní rozvrat poválečných let, ale ukázaly se i nové cesty výchov do života.“ 3/

První počátky práce mezi civilním obyvatelstvem byly vesměs tělovýchovného směru a teprve později se rozvíjela další činnost. YMCA propagovala, zejména mezi mládeží aktivní pěstování sportu, moderní směry v lehké atletice, míčové hry /např. odbíjenou, košíkovou, pálkovanou/, nové směry v plavání a v gymnastice. Zaváděla stále letní tábory pro prázdninovou rekreaci mládeže 4/, ne ovšem mládeže dělnické.

V táborech, sanovaných státními prostředky, trávily odpočinek děti z tzv. lepších rodin, především z řad inteligence a střední buržoazie.

YMCA orientovala svůj zájem nejprve na vysokoškolské studenty, pro jejichž potřebu byl vybudován studentský domov v Praze Na Slupi. V dubnu 1921 byl ustanoven v Praze Ústřední výbor, který se stal nejvyšším orgánem YMCA v ČSR. Současně se v různých místech republiky organizovala místní sdružení YMCA /např. v Praze, Brně, Bratislavě, Liberci, Českých Budějovicích, Kladně, Hradci Králové, v Kroměříži, Znojmě, Plzni, Banské Bystrici, v Lučenci./ Budovy a ostatní zařízení pro tato sdružení /hřiště, lehkotletické dráhy atd. byly vybudovány za vydatné pomoci americké YMCA, která přispěla v době první republiky částkou 1.794.600 dolarů, tj. 53,888.002 Kč /přepočítáváno v r. 1946/. 5/ I tato skutečnost měla pochopitelně značný vliv na to, že YMCA propagovala u nás praktický amerikanismus.

Budovy YMCA sloužily především jako úřadovny, dále v nich byly svobodárny pro mladé lidi, klubovny pro zájmovou činnost mládeže a dospělých, v nichž se pořádaly různé besedy a přednášky, kurzy cizích řečí atd., tělocvičny a restauranty /kafeterie/. Prostředky pro financování své činnosti získávala YMCA jednak ze zahraničí, dále subwencemi různých ministerstev, provozem ve svých klubovnách, kafeteriích, svobodárnách a letních táborech.

Čs. YMCA byla stejně jako YMCA v jiných státech členem Světového výboru YMEK se sídlem v Ženevě, kde byla zastoupena čtyřmi delegáty.

Pro zajímavost uvedu jak vypadala organizace YMCA v r. 1928: 12 místních sdružení / Praha, Brno, Bratislava, Kladno, Hradec Králové,

Liberec, Kroměříž, Znojmo, Lučenec, Bans. Bystřice, Rakovník, Čes. Budějovice/ a Ústřední výbor v Praze.

Agendu mís. Sdružení i Ústředí vedli po stránce programové i administrativní placení sekretáři. S nimi pracovaly v každém místním sdružení místní výbory, jejichž členové byli jmenováni Ústř. výborem na návrh míst. Sdružení. Místní výbory spravovaly jmění příslušného sdružení, ve svém rozhodování však byly vázány směrnicemi Ústř. výboru a usneseními výročních sjezdů YMCA. K YMCA bylo dále přiřčeno:

6 sdružení Akademické YMCA

170 sdružení Svazu českobratrské mládeže evangelické

32 sdružení Svazu mládeže Jednoty Chelčického
103 sdružení Svazu slovenské mládeže evangelické

20 sdružení Svazu polské mládeže

220 sdružení Svazu mládeže česko-slovenské

Celkem sdružovala YMCA 19.978 členů, do tohoto čísla však není zahrnut studentský domov Na Slupi, který tehdy měl 2.968 posluchačů. 6/

Takto v podstatě vypadala organizace YMCA v předmnichovské republice i pro r. 1945, kdy zřejmě se poue omezil počet připojených církevních svazů. 7/

V r. 1938, když byl vytvořen samostatný slovenský stát, osamostatnila se i slovenská sdružení YMCA, bylo vytvořeno slovenské ústředí v Bratislavě a vypracovány samostatné stanovy slovenské YMCA. V r. 1943 byla další činnost YMCA zakázána. Do jejich budov se většinou nastěhovaly německé úřady Hitlerjugend, stejně tak do letních táborů; majetek byl značně zpusťošen. V této době byl též skoro všechn archivní materiál zničen. V žádosti o subvenci z r. 1945, adresované Fondu národní obnovy v Praze uvádí YMCA válečné škody za 14,018.115

Kč /přepočítáno podle cen z r. 1945/. 8/

Po osvobození YMCA obnovila svou činnost. Ideový základ pro její práci zůstal v podstatě stejný, neboť jak uváděla YMCA v různých žádostech o subvence, zprávách o činnosti, válka prý přinesla mnoho mravní a sociální bídy. Obrovské revoluční změny, a to nejen ve státní a společenské, ale i změny v samém myšlení společnosti, ideovou a programovou základnu YMY nijak nepoznaly. Byla a zůstala nadále organizací odtrženou od lidu a byla zejména dělnické třídy, která se v těchto chvílích chápala moci, úplně cizí. Osou její činnosti byla i nadále otázka křesťanskosti a křesťanské morálky, i když ne už tak zdůrazňována.

Činnost YMCA po osvobození se orientovala na určité oblasti praktické sociální činnosti, jako např. pomoc válečným zajatcům a uprchlíkům, poskytovaná ve formě přístřeší, stravy, šatstva atd, dále pomoc válečným sirotkům - tzv. Foster Parent's Plan for War Children, Inc.9/; ubytování studentů a zaměstnanců různých podniků, kteří byli bez přístřeší. Postupně otevírala i letní tábory, které bylo nutno předem opravit, vybudovala nový letní tábor Kounice na Sázavě.

Tyto akce YMCA, podobně jako v předválečném období byly financovány z vlastních výtěžků YMCA, ze subvencí a též ze zahraniční pomoci americké YMCA /zásilky potravin, šatstva, sportovních potřeb i finanční pomoc, která do konce roku 1950 činila 6,996.265,30 Kčs. 10/

Jako v předmnichovské republice, tak po roce 1945 byli vysíláni do ČSR američtí poradci, aby pomáhali československé YMCA v práci a dohlíželi na využití zahraniční pomoci.

To byl jeden ze způsobů, jak k nám v poválečné době pronikaly vlivy amerického způ-

sobu života, zejména v ideologické oblasti, neboť YMCA neopomenula při každé vhodné příležitosti vyzdvihnout „nezištnou pomoc amerických přátel“.

V roce 1948 došlo v naší republice k očistě v politickém i veřejném životě. Konečně mohla být uskutečněna myšlenka jednotného mládežnického hnutí a jednotné tělovýchovy, která se zrodila v samých začátcích národní a demokratické revoluce. YMCA byla v té době útvarem, který se přežil, který v podmínkách budování socialismu neměl již absolutně žádné místo. Nová společnost si našla jinou morálku než byla morálka křesťanská - morálku socialistickou. Hlásat apolitičnost v době revolučního rozmachu, aktivního uplatnění tvůrčích schopností, budování základů nového života, bylo směšné. Činnost YMCY v posledních letech existence je pouhé zkomírání. Snaží se organisovat letní tábory, snaží se organisovat klubovní činnost. Nemůže ovšem držet krok s takovými masovými organisacemi jako je ROH, ČSM a PO, jejichž program je živý a prostředky nesrovnatelně větší.

V roce 1951 se YMCA jako spolek likvidovala, její majetek částečně přešel do vlastnictví ROH, ČSM, PO a národních výborů, v jejichž rukou byla i ideová a politická výchova mládeže.

Charakteristika fondu.

Zachovaný archivní materiál je pouhým torsem původní registratury YMCY. Většina materiálů z předmnichovské republiky byla za okupace Gestapem zničena. Ani materiál z let 1945-1951 není úplný, např. chybí jakýkoliv materiál týkající se likvidace YMCY, i osobní spisy jsou ojedinělé.

V roce 1960 byl fond YMCY převzat do Státního ústředního archivu ze spisovny ČSM. Byl neuspořádaný, na dokumentech nebyly

ani signatury ani jiné označení. Ze zachovaného materiálu značná část neměla cenu jako archivní materiál /např. velké množství běžných účtů, různé upomínky o placení dlužných částek/ a byla skartována. Ponechán byl materiál, který nějakým způsobem objasňoval činnost a organisaci YMCY, souvislost s veřejným a politickým životem a osobní spisy. Materiál byl uspořádán do věcných celků a každý věcný celek se stal inventární jednotkou. Uspořádaný fond obsahuje 24 inventárních jednotek, které jsou uloženy v 7 kartonech.

Skartaci provedli pracovníci I. oddělení soudr. Frant. Štěpán a soudr. Růžena Bubeníčková, uspořádání materiálu, jeho inventarizaci provedla a úvod napsala soudr. Růžena Bubeníčková.

Praha, 31. ledna 1963 R. Bubeníčková

- 1/ YMCA, 1, brožura „YMCA v prvním desetiletí“
- 2/ YMCA, 1, brožura „Co je a co chce YMCA v ČSR“
- 3/ YMCA, 1, Zpráva o vzniku a činnosti YMCA v ČSR
- 4/ První tábor byl založen r. 1921 na Sázavě, 1922 na Oravě a postupně přibývaly další; celkem měla YMCA 14 letních táborů, Viz YMCA, 13. Letní tábory YMCA
- 5/ YMCA, 7, žádost Y. z 14. 11. 1946 berní správě o osvobození od dávek z majetk. Přírůstku
- 6/ YMCA, 12-Subvence, žádost Y. min. školství o subvenci r. 1929
- 7/ Žádný materiál o těchto otázkách se nezachoval, dá se tak usuzovat pouze z korespondence mezi Ústředím a místními sdruženími, které tvořili YMCU po r. 1945
- 8/ YMCA, 12-Subvence, r. 1945
- 9/ YMCA, 20, Likvidace sdružení YMCA
- 10/ YMCA, 11, pomoc mezinár. výboru čs. YMCE po r. 1945

Doslovný přepis včetně gramatiky J. V. Hynek

Jiří Černý

se stal dalším abassadorem YMCA v ČR

Další osobností, která se veřejně hlásí k poslání YMCA a šíření jejího dobrého jména, je uznávaný hudební publicista a kritik Jiří Černý. Čestný titul Ambassador YMCA převzal 10. října z rukou generálního sekretáře Vojtěch Rálka – a zároveň s námi strávil příjemné odpoledne, během kterého jsme se leccos o jeho zkušenosti s Ymkou dozvěděli.

Jiří Černý se dostal k Ymce přes letní tábory na tradičním ymkařském tábořišti na Sázavě. Strávil tam část léta v roce 1948 i 1949. Na Ymce tehdy oceňoval mimo jiné volnost, tolerantní prostředí a také širokou nabídku sportů a aktivit.

„Oni nás chvillemi brali téměř jako dospělé, rozhodně jako starší, než jsme byli. Řekl bych, že se na nás nakládalo víc než v jiných organizacích a že mi to velmi vyhovovalo,“ vzpomíná. Kromě táborů a sportovních aktivit navštěvoval také Jiří Černý kurzy angličtiny a chlapecký klub v Paláci YMCA – a to až do roku 1951, kdy byla činnost Ymky nuceně ukončena komunisty.

Jiří Černý musel na začátku normalizace z politických důvodů odejít z Českého rozhlasu, v následujících letech působil především jako hudební publicista na volné noze. Pořádal také v klubech poslechové Antidiskotéky. V listopadu a prosinci 1989 moderoval některé demonstrace Občanského fóra a po sametové revoluci začal znovu připravovat pořady pro Český rozhlas. Je držitelem několika ocenění za přínos v oblasti hudby.

Z rozhovoru s panem Černým:

„Já jsem chodil do všech možných mládežnických organizací, i na tábory... – kromě Pionýra. Ani ne, že by to bylo z nějakých politických důvodů, ale byla to nesnesitelná nuda. To nešlo. Ale byl jsem na skautském, sokolském, a posléze ymkařském – a u toho jsem už zůstal. Ta YMCA, ve srovnání s jinými mládežnickými organizacemi, nám dávala ohromnou volnost. Už jenom to, že jsme – bylo nás deset v té chatě na Soběšíně, jedenáctý vůdce, ten tam spal s námi... – a přes den byl některý čas organizovaný, ale některý vůbec ne. Když jsme chtěli jít hrát ping pong, nebo házet na koš... – většinu dne jsme si dělali, co jsme chtěli. Kupodivu toho nikdo nějak

nezneužil. A některé věci jsme dělali společně a mně to ohromně vyhovovalo.“

„Pak tam byly takové věci – nevím, jestli si to Joe First přivezl z Ameriky... – byla tam olympiáda. A to se vylosovalo, každá chata zastupovala nějaký stát – pamatuju si, že samozřejmě každý chtěl zastupovat Ameriku, nebo Anglii, ale to mohla jenom jedna chata. My jsme si vylosovali Švédsko, to bylo docela dobré. Už tenkrát ti, co měli Sovětský svaz, byli nešťastníci. Nevím proč – no ono už to vlastně bylo po únoru '48. A vyhráli jsme tu olympiádu, tak nás Joe First do toho džípu – byl tam on, my, no jedenáct lidí – naložil a jeli jsme na Blaník? – na nějakou takovou horu.“

„A ten First byl obrovský... on tam chodil v takové flanelové košili od rána do večera, když byl táborák, tak nejsrandovnější číslo, toho on se zúčastnil. Spolu s budoucími herci, tam byl tenkrát třeba Kepka, Hlavica, prostě lidi, kteří o pár let později patřili ke kulturnímu životu. Ale co jsem obdivoval – třeba když se zapaloval táborový oheň, tak oni to opravdu zapalovali tak, že křesali nožem o kameny. A vždycky jsme si říkali: „to se jim nepovede“. Trvalo to dlouho, ale pokaždé to nakonec o nějakou tu březovou kůru... ta jim chytla, no bylo to úžasné. Říkali k tomu takový ty indiánský průpovídky, ze čtyř stran se to zapalovalo... každý ten oheň něco znamenal – a hrozně se mi líbilo, to si budu pamatovat do smrti - Cti své tělo, neboť je chrámem tvé duše“.

„...prostě byla tam spousta vynikajících sportovců, ale nikdo to nějak nedával najevo, nechlubil se tím, on taky systém té olympiády, kde soutěžily teda ty státy, ty chaty, byl... že nám to uchovávalo tu hravost, ještě z toho tak-tak vyrostlého dětského věku, no a přitom už jsme nějak sportovali. Hrozně rád jsem na tu Ymku vzpomínal.“

„No já jsem měl to obrovské štěstí, že na Vinohradech, kde jsem byl v evangelické mládeži, jsme měli několik farářů, vikářů, ale taky toho Honzu Šimsu. A to já jsem si dobře pamatoval, že byla na Soběšíně jedna chata Šimsova, no a pak teprve mě to došlo, to spojení, že jeho tatínek byl umučený za války, že to byl knihovník Masaryka a tak.“

„Kolenama se nepřemejšlí“ (o potížích s artrózou).

„...maminka, ta byla teda opravdu všemi mastmi mazaná... nebyla to seifertovská maminka, byla taková chytrá opravdu - a té nějak došlo, že YMCA pro mě bude lepší než ten skauting, než Sokol - a v tom se tedy nemýlila. Já jsem myslím na druhý tábor pak už jel na kole. Kolo jsem pak poslal vlakem domů a už jsem tam zůstal. Nejdřív jsem si myslel, že se tam podívám za svým kamarádem Jirkou Vejšickým, jehož maminka tam dělala kuchařku, ale nějak už se mi pak nechtělo domů, tak jsem tam zůstal.“

o Soběšíně: „no přijel jsem tam a během dvou dnů, celý ten režim od rána, to sportování, a do lesa jsme chodili sbírat borůvky, všhecko mě tam bavilo. Tam byly myslím tři nebo čtyři klubovny, v tom Soběšíně, a bylo tam – to nebylo piano, varhany tam byly. A vždycky někdo dovedl na ty varhany hrát. Jezdil tam Rudolf Vonásek, sólista opery Národního divadla, takový tenor a jeho manželka byla taky zpěvačka –tak ti zpívali, pak tam byli takový trampští zpěváci... Naučil jsem se tam sporty, které jsem od té doby nikde už neviděl, quoits třeba, to se házely železné kroužky na tyč.“

Tak samozřejmě s touto zkušeností když jsem pak přišel poprvé do Pionýra... tak jsem tam přišel poprvé a naposled. Protože to byla hrozná nuda, a ten soudruh vedoucí, co zpíval „Skal a stepí divočinou, hladový a roztrhán, uhání vpřed partyzán...“ – ten zpíval hrozně falešně.“

Ten vedoucí naší chaty, Jirka Trnovec z Rakovníka - hrál taky za Rakovník fotbal, takže jsme k němu vzhlíželi... ale on nejen že výborně hrál fotbal, on krásně zpíval a hrál na kytaru. To je prostě... řekl bych, že víc pro mladého kluka v tomhle věku nemůže být, než když má toho vedoucího, který je sportovně schopný, zpívá, hraje, je hodný, dá se mu věřit.“

„No tak zcela jistě YMCA nás tehdy velmi kultivovala... to si nejsem jist, jestli v téhle šíři nějaká mládežnická organizace dneska dělá.“

Rozhovor vedl Vojtěch Berger, výběr textů provedla a úvod napsala Julie Bergerová, foto: J. V. Hynek

Jak jsme natáčeli klip Cesta k hodnotám

Slyšeli jste už, že má YMCA nový videospot? Jeho autorem je Eliáš Molnár, bývalý dobrovolník nízkoprahových klubů YMCA Praha. Hlavním záměrem klipu je vtisknout divákovi do paměti slovo YMCA, logo a slogan Cesta k hodnotám. K dispozici je ve třech verzích: 5, 16 a 52 vteřin.

Natáčeli jsme jeden pěkný zářivý den. Do hlavních rolí se podařilo obsadit ymkaře z různých aktivit – hlavní hvězdou byla mladá boxerská naděje z YMCA Plzeň, Viki Jílková, která statečně v tělocvičně Paláce YMCA bušila do boxovacího pytle tak dlouho, dokud se s ohlušujícím výbuchem nerozletěl na všechny strany a nevydělil hasiče konající na místě kontrolu hasičích přístrojů.

Pražští tensingáři zase v čele s kytaristou Matyášem Gröschlem zručně kaširovali hru na hudební nástroje v kostele sv. Klimenta.

Největší výzvu ovšem přijala Kačka Šimková, která v roli horolezkyně odvážně slanila a poté opět vylezla na vrchol jistě nejkolmější stěny, kterou Prokopské údolí nabízí. Sice ji při tom jistil Jakub Kulhánek, vedoucí nízkoprahového klubu pražské Ymky, a povzbuzovaly jejich zapůjčené filmové děti, ale i tak šlo o výkon hodný obdivu.

Děkujeme moc všem hercům, kameramanovi, fotografovi – a hlavně režisérovi Eliášovi, který měl kromě veškerých produkčních starostí i to počasí evidentně zajištěné, neboť se pět minut po posledním záběru hustě rozpršelo.

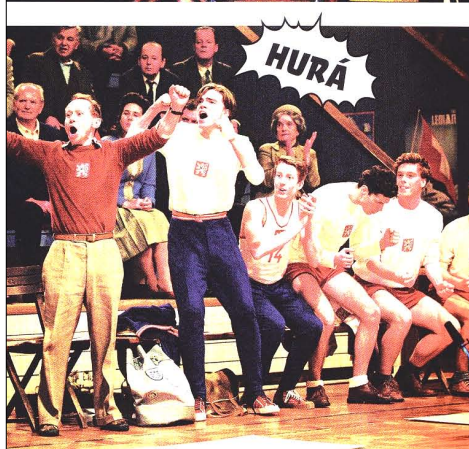
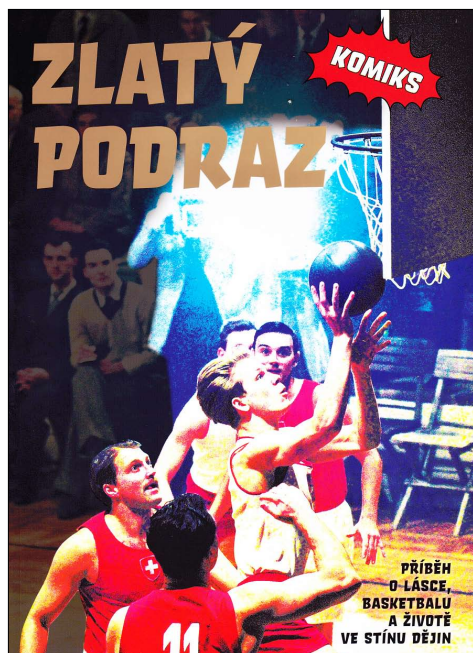
Na klip se můžete podívat na webu www.ymca.cz nebo na našem youtube kanále YMCACzTV. Budeme rádi, když ho budete pouštět co nejčastěji, při všech příležitostech – zejména na akcích pro veřejnost.

Julie Bergerová, foto: Richard Hodonínský

Film Zlatý podraz vychází také jako komiks!

Příběh československých basketbalistů, plný odkazů na Ymku – a s přílohou o aktivitách Ymky dnes – vychází knižně, jako komiks určený čtenářům od 6 let. Devadesátistránkový sešit o přátelství a odvaze je ideálním dárkem pod stromeček!

Zakoupíte běžně v knihkupectvích.

Kurz činného člena 2018

V pátek 11. listopadu jsem v Praze na Hlavním nádraží nasedla do vlaku a vydala se na Kurz činného člena, který se letos opět odehrával v Olomouci. Ubytování jsme byli v Olomouckém Domě dětí a mládeže, v blízkosti Bezručových sadů. Hezčí místo jsme si pro víkendový kurz snad ani nemohli přát, už jen kvůli tomu, že jsme byli pár kroků od samotného centra Olomouce.

Celý kurz započal vzájemným seznámením, při kterém jsme zjistili, že většinu z nás tvoří zástupci ymkařů – skautů nebo že jsme skoro všichni velkými milovníky jídla. Následoval dvou a půl hodinový blok, na kterém jsme se dozvěděli o tom, co je to duchovní rozvoj a jak ho případně rozvíjet a také o jednotlivých aktivitách YMCA, díky kterému jsme zjistili, jak je YMCA rozmanitou organizací.

V sobotním dopoledni jsme si prošli osobnostních rozvojem. V čem to spočívalo? Například

jsme diskutovali o tom, co nám dává a naopak bere dobrovolnictví, hráli hry (aneb “vymyslete způsob, jak zařídít, aby se tenisový míček dotkl všech 17 lidí za méně než 2 vteřiny”) nebo vyplňovali testy, které nám mimojiné řekli, jací jsme při řešení konfliktů či krizových situací.

Odpoledne nás čekalo překvapení, které vám ale bohužel nemohu prozradit. Že to chcete vědět? Tak příští rok musíte jet! Prozradím vám jen to, že to byla jedna z nejlepších a nejhezčích věcí z celého víkendu. :-)

Po překvapení jsme se opět usadili na židle a seznámili se dopodrobna s historií Ymky. Že vás historie moc nebere? Vězte, že v podání Petra Chláпка bavila i zaryté odpůrce dějepisu.

Poslední den kurzu započal společnou bohoslužbou, která byla velmi netradiční, už jen tím, že se odehrávala přímo v místnosti, kde jsme se celý víkend “školili”. Po bohoslužbě následovala nejtěžší část celého víkendu – psaní testu, v níž se ukázalo, zda jsme dávali pozor

a poctivě vyplňovali Moodle. Všichni našťstí byli poctiví a obstáli (i já) a odměnou nám byl certifikát a spousta nových informací a zážitků.

Kurz činného člena se pořádá každý rok a je pro ty, kteří již složili slib nebo nad tím zatím uvažují. Rozhodně neváhejte a jedte, protože to opravdu stojí za to! Pro mě to byl jeden z nejlepších ymkařských víkendů a kdybych mohla, tak určitě jedu znovu.

Tak co, kdo jede? :-)

Bára Vlasáková, foto: J. V. Hynek a Andrea Gröschlová

Diář YMCA 2019

Zabukujte si ve svých diářích termíny:

9. února

Volejbalový turnaj YMCA (Pardubice)

16. února

Workshop PR a komunikace (Praha)

8.-10. března

Kurz sekretáře YMCA 2. část (Slovensko)

5.-7. dubna

Školení hlav. vedoucích táborů (Praha)

16.-17. dubna

SeZam – Setkání zaměstnanců YMCA

3.-5. května

Supervize YMCA (projekt SK)

17.-19. května

Setkání YMCA (Masarykův tábor Sázava)

4.-8. srpna

Oslava 175 let YMCA (Londýn, GB)

YMCA 175

4-8 AUG 19 · EXCEL LONDON

14. září

Valné shromáždění YMCA (Praha)

8.-10. listopadu

KČČ – Kurz činného člena (Olomouc)

jinak sledujte web ymca.cz ;-)

Gospelový workshop – dobíječka baterií

Náš Keep Smiling Gospel Orlová fungující pod YMCA Orlová již po jedenácté pořádá gospelový workshop, na který se sjíždí zpěváci z mnoha koutů naší republiky, ale i ze zahraničí. Letos to bylo dokonce z Vietnamu, Norska a Dánska. Lektory byli naši již dlouholetí přátelé David Daniel z Londýna a Liza Littau z Dánska.

Okolo sedmdesáti zpěváků se prozpívalo celým víkendem od pátku 28. září až do neděle 30. září k závěrečnému koncertu, který byl doprovázen výbornou kapelou. Velký sál našeho Husova domu naplnili posluchači napříč generacemi, které atmosféra koncertu dostala doslova do varu.

Všem zněly v uších ještě dlouho nádherné tklivé a poma-lé, ale i energické a rychlé gospely.

Jako bonus pro zpěváky Keep Smiling Gospelu Orlová bylo pozvání od královny dánského gospelu Lizy Littau na workshop do dánského městečka Stubbekoebingu.

Rozhodnutí, že za měsíc pojedeme, padlo okamžitě a už jsme se připravovali na cestu. Výprava čítala dohromady 18 lidí, z toho 4 muzikanty, kteří v Dánsku doprovázeli celý workshop. Jeli jsme dvěma auty, přes Polsko, Německo, potom trajektem a nakonec už jen pár kilometrů do Stubbekoebingu k Lize a Petrovi na jejich rodinný statek, kde takovou početnou tlupu královsky pohostili. Ubytování jsme byli po rodinách, což bylo skvělé, takže jsme navázali nová přátelství.

Opět jsme zpívali celý víkend pod vedením dvou lektorů, Lizy a výborného zpěváka Solomona z Londýna. Užili jsme si i sobotní spontánní gospelovou párty, kde jsme improvizovali a povzpomínali na mnoho dlouho nezpívaných gspelů.

Nedělní závěrečný koncert jsme zahájili vystoupením Keep Smiling Gospelu Orlová, podle reakcí posluchačů s velkým úspěchem. Po nás pak pokračoval celý workshopový sbor. Atmosféra byla díky Lize a Solomoni úžasná.

Ptáte se, zda jsme viděli taky kousek Dánska, a ne jenom zpívali? Na to jsme měli pondělí, den odjezdu domů. Citelně se ochladilo a tak nás na výletě k moři náležitě vyfoukal severní chladný vítr. Raději jsme navštívili krokodýlí zoo, byli překvapeni množstvím druhů krokodýlů a hlavně, byli jsme pěkně v teple. Dále jsme putovali do starého města Nikobingu s krásnou katedrálou, z jejíž věže se ozývá každou celou hodinu zvonkohra.

Odjížděli jsme s novým pozváním od Solomona do Londýna a krásnými pocity z celé naší výpravy. Na závěr chci poděkovat našim sponzorům, Městu Orlová, Nadaci Hyundai, Nadaci Open Society Fund a také Farnímu sboru Českobratrské církve evangelické Orlová, bez jejichž podpory by se tyto akce nedaly uskutečnit.

*Marta Cerniňáková, YMCA Orlová,
 foto: archiv autorky textu*

KR 5/2018

**Význam přelomového období
 kolem roku 1918**

Úvodník

Pavel Hošek

Téma

Masarykův koncept demokratické republiky | Martin Šimsa

Tomáš Garrigue Masaryk prezidentem | Petr Krejčí
 Jak došlo k sjednocení českých církví augsburského vyznání a helvétského vyznání roku 1918 | Rudolf Řičan

Osmičkové výročí, které je třeba zapomenout?

Druhorepubliková cesta k „obrozené“ demokracii | Jan Květina

Slezské písně barokní | Martin C. Putna

O národním sebebrskačství. Nad knihou Evy Hahnové | Pavel Hošek

Eseje

Troeltschův pokus porozumět moderní době | Jaroslav Vokoun

Kříž z pohledu pravoslavné teologie Aneb lze mluvit o pravoslavné teologii kříže? | Zdenko Š. Šírka
 Písecká reflexe | Jan Kozlík

Kultura

Pavol Bargár: Zoufalství a naděje

Poesie

Hledání smyslu : Jakub S. Trojan: Sonet

Poznámky

Vladimír Roskovec: Slovenská otázka

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, předplatné na rok 250 Kč.

Doporučená cena jednotlivého čísla ročníku je 45 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz

www.krestanskarevue.cz

Jak vypadá YMCA v Jeruzalémě?

Pomerančovníky a prastaré olivy, třicetistupňové listopadové počasí, obří mozaiky a nádherná velká stará kamenná budova s vysokou věží – i to může být YMCA, jak jsem měla příležitost před pár týdny zjistit. Při výletu do Izraele jsem totiž navštívila tamní „Jerusalem International YMCA“.

Před cestou do Izraele jsem předpokládala, že budu mít problém budovu najít, ale záhy jsem zjistila, že je YMCA zaznačena v každé turistické mapce, stojí totiž kousek od Starého Města přímo naproti Hotelu King David. Jako jedna z nejstarších budov, které byly za hradbami původního města postaveny, je jednou z dominant města.

Budovu nechal stavět 7 let Archibald Harte (1865–1946), ymkař z USA, který jako mladík dobrovolničil v YMCA v Indii a v první světové válce jako diplomat vyjednal povolení Ymce sloužit válečným vězňům v Německu, Rakousku a Rusku. Po válce se stal generálním sekretářem malé Ymky v Jeruzalémě, jejíž kapacity zdaleka na veškeré její aktivity nestačily.

Archibald byl muž tvrdé práce, velkého srdce a velkých vizí, jak jsem se dočetla, a dokázal sehnat zdroje na stavbu nové budovy a na čtyřnásobení celé Ymky. Hlavní budovu, kterou jsem navštívila, otevřel v roce 1933. Překvapilo mne, kolik toho zvládl, a jak málo se o něm ví...

Vizí této Ymky je vytvořit prostředí, kde budou spolupracovat muslimové, Židé i křesťané. Od svého založení YMCA dělá ohromné věci – stala se dokonce v určitých časových obdobích téměř jediným místem, kde konflikt mezi těmito skupinami utíchal, ve válkách se věnovala dokonce i humanitární pomoci a ošetřování zraněných.

Dnes YMCA organizuje spousty aktivit, které pomáhají zlepšovat vztahy tamních křesťanů, židů a muslimů. YMCA tak má velkou školkou (se stovkou dětí), kde jsou zastoupeny děti všech třech náboženství dohromady. Každou skupinku ve školce vede jedna učitelka hebrejsky mluvící a jedna pouze arabsky mluvící. Děti se tak od raného dětství plyně naučí oba jazyky.

Jako další projekt bych tu ráda zmínila výuku jazyků pro dospělé - výuka hebrejštiny pro skupinu arabských žen je spojena s výukou arabštiny pro skupinu židovských žen – obě skupiny se měsíc učí odděleně, poté se spolu schází, účastnice si povídají, vyměňují recepty a jinak se obohacují v tom druhém jazyce. Prý je to nejen výzva, ale i pěkná zábava.

Dále YMCA vlastní jedno z největších sportovních center na Blízkém východě, kde jsou ve všech lekcích opět namixovaní lidé různých vyznání. Oblíbenou aktivitou s velice přátelským a otevřeným prostředím je třeba Zumba. „Před pár dny jsme tu pořádali velký koncert,“ vyprávěla mi Devorah, který na Ymce pracuje, „polovina symfonického orchestru byla palestinská, polovina izraelská. O sóla se dělily dvě slavné zpěvačky – palestinská a izraelská. Sál byl přeplněn lidmi obou národností v atmosféře míru a radosti z nádherné hudby, bylo to prostě úžasné...“

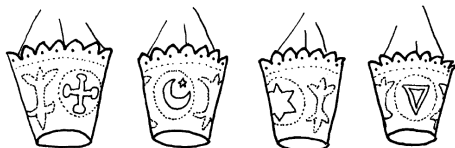

Ústřední motiv architektury symbolizující tři složky člověka, tři náboženství a jednoho Boha

Devorah byla velice sympatická a přátelská dáma, která mne vřele přijala a celou Ymkou provedla, aniž by mne předtím znala. Každý detail budovy měl nějaký symbolický význam, jak jsem s údivem zjistila. Budova byla postavena do tvaru „U“, přičemž levé křídlo - „tělo“, mělo uvnitř sportoviště, pravé křídlo „duše“ obsahovalo obří auditorium (kde kromě koncertů, divadel a přednášek probíhaly třeba i TED talks) a hlavní prostřední část - „duch“ bylo postaveno s velkou věží, pod kterou byla krásná kapele, ve které se mohl modlit jak křesťan, tak i žid, nebo muslim. Nad dveřmi jsou vytesány nápisy v hebrejštině, arabštině i angličtině „Náš Pán je Bůh, náš Pán je jeden“, „Já jsem ta cesta“ a „Není boha kromě Boha“. YMCA zároveň ale nepopírala, že je křesťanská, u dveří nás vítala socha beránka, věž byla zdobena verší z Bible a nad balkónem se rysovalo dvanáct apoštolů. Celou budovu zdobila do kamene vytesaná izraelská zvířátka a místní rostlinstvo.

Nádherné zdobení stěn mělo také hlubší význam – opakoval se symbol tří spojených kruhů (tři složky člověka) i symboly naznačující mír mezi třemi náboženstvími. Líbily se mi tři zdobené lampy ve čtyřech koutech ymkařského auditoria. Můžete si je prohlédnout na obrázku, který jsem podle nich namalovala – poznáte, co symbolizují? :-)

Není divu, že v roce 1993 byla tato YMCA nominována na Nobelovu cenu míru. Po celou dobu návštěvy jsem nevycházel z úžasu. Devorah mi o Ymce vyprávěla se strhujícím nadšením, hlubokým zápletem do práce a hrdostí. „Možná, že naše práce je pouze kapkou v moři,“ svěřila se mi, „ale já věřím, že pokud změním postoj alespoň jednoho člověka, naše práce má cenu.“ Byl to nezapomenutelný zážitek, který jsem s vámi chtěla sdílet.

*Sára Soukupová, YMCA Pilsen, foto a kresby:
autorka textu*

Jsme skupina historického šermu In Taberna a zabýváme se obdobím života a vlády našeho nejvýznamnějšího panovníka Karla IV. Je nám inspirací při tvorbě kostýmů, tábořiště i vystoupení.

Od dubna do září trávíme víkendy v různých částech České republiky, kde se účastníme bitev a rytířských klání. Zázemí nám tvoří dobové ležení, ve kterém si diváci mohou vyzkoušet zbroje, vidět ukázky dobových prací jako je šití a výroba kožených doplňků nebo také ochutnat z kuchyně 14. století. Vidět jste nás mohli nejen v brněnských Modřicích na Království řemesel, ale i v Šarvátce v Brtnici na Vysočině, při Dobývání Moravské brány v severomoravské Olomouci, v Bitvě u Sv. Anny v Horšovském Týnu až v západních Čechách či na jihovýchodní Moravě na bitevním poli v Lovčičkách a na dalších obdobných událostech.

Tradičním již pro nás je Rytířský turnaj, kterým zahajujeme letní sezónu na zřícenině hradu Cimburk u Koryčan. Ve spolupráci se spolkem Polypeje jsme jej 5. května 2018 pořádali již potřetí. Naopak poprvé jsme se pustili jako organizátoři do větší akce, a tou byla 7. července 2018 Bitva tří králů v Růdníku u Vacenovic, založené na pověsti o bitvě z roku 1331, kdy se

na jihovýchodní Moravě blízko uherských hranic střetli polský král Vladislav I. zvaný Lokýtek, a jeho spojenec uherský král Karel I. Robert z Anjou proti českému králi Janovi Lucemburskému.

V rámci různých dětských dnů, např. začátkem června v Koryčanech, provádíme ukázkou dobového ležení a vystupujeme s interaktivním představením Dětská armáda. Jak název napovídá, hra je určena především pro děti, kteří si v rámci ní také zahrají na rytíře. Bývá zahrnuta i v programu na šermířských akcích (např. v Roštejně, Lovčičkách, nebo Brtnici), kterých se účastníme.

Stejně důležitou část jako šerm tvoří ohňová vystoupení, ve kterých máme možnost ukázat náš smysl pro nebezpečí, touhu po preciznosti triků a radost z tance v kreativní choreografii. S ohňovou show s pracovním názvem Král jsme vystupovali nejen v rámci programu na šermířských akcích jako je Šarvátka v Brtnici, nebo Jemnická bitva. Pozvali si nás také na Čarodějnice v Růdníku, Keltskou noc v Provodově a Hradozámeckou noc na Cimburku.

Rok 2019 pro nás bude jistě nemálo nabitý. Už teď se na něj těšíme.

*Hana Hovorková, YMCA Brno,
foto: autorka textu*

Ten Sing Mělník oslavil 20 let

Mělník ožil 24. listopadu velkým koncertem k 20. narozeninám místního tensingu. V Masarykově kulturním domě vystoupila současná sestava a samostatně i tzv. stará garda, která si připravila program z písní, jež kdysi zpívala. V Husově domě byla parádní oslava. Protein vám přináší malé ohlédnutí.

Živé dějiny Ten Singu Mělník v kvádru (jakože v kostce i v obleku)

Dějiny... to jako, že se něco dělo? Ano, dělo se. Událo se to v březnu 1998, kdy na Mělník přijela nenápadná skupinka z nedalekých Krabčic – řeklo by se: „Praotci sestoupili z Řípu a vyjeli zvěstovat pravdu o tensingu.“ S nimi přijel tensingový praotec Radim Žárský coby tehdejší tensingový sektetář YMCA a malým workshopem o ymce a třech K (kreativita, kultura, Kristus) začalo něco, co otlásko malým městem na soutoku velkých řek Labe a Vltavy. Vznikl Ten Sing Mělník.

Náctiletí ryzí amatéři si už při prvním domácím koncertu získali publikum – hlavně osobitý přednes písně Ťukání od Sváti Karáska se stal mementem pro

náladu všech dalších vystoupení: velká pohoda, uživačka, a když i přes veškerou připravenost přijde hustý kiks a trapas, tak se tomu pořádně zasmějeme.

Velké koncerty se konaly co půl roku v Masarykově kulturním domě a Husově domě, kde se diváci těšili na vždy nový program složený z populárních písní a gospelů hraných s kapelou i bez, původních tanců i lehce komediálně koncipovaných a přec tematicky kompaktních divadelních vstupů.

Tensingáři působili jako zjevení ve městě, kde byla kulturně trochu (dost) nuda. Zpívali na Benefičním večeru ČČK, Dnech evropského dědictví, Dnu kostelů), ve školách, kam přiváželi i skupiny Ten Singu Norsko, a v prostorách sboru Českobratrské církve evangelické, kde našli vstřícné zázemí. Jako alternativu klasické půlnoční mši začali pořádat svoji vlastní „Půlnoční“ v evangelickém kostele od 23.00, která se koná dodnes.

Jezdili na evropské a československé tensingové festivaly, tábory a zájezdy Ten Singu Česká republika, s nímž byli i v Norsku, kolébce tensingu, či na světové výstavě Expo v Hannoveru.

Velmi důležitou součástí života skupiny bylo přátelství s vrstevníky z Ten Singu Krabčice, z něhož TS Mělník doslova vzešel (několik lidí z Mělníka tam na tensingové zkoušky nějaký čas jezdilo, až se rozhodlo založit vlastní skupinu ve svém městě) a se kterým dělal v začátcích nejen víkendovky a silvestrovské pobyty, ale i společné koncerty.

A Ten Sing Mělník se 24. 11. 2018 do Masarykova kulturního domu vrátil, aby zde oslavil své 20. narozeniny koncertem dnešních i bývalých členů. Stará garda vyspěla a ca dvěma stům diváků předvedla svůj dosud nejlepší výkon, ačkoli spolu naposledy vystoupila před 10 lety na oslavě 10 let TSM a nikdo z nich dnes nikde nezpívá. Jen kapela doprovází pražský Rainbow Gospel Choir.

Současná sestava TS Mělník koncert odpálila příjemně energickým vystoupením, s tancem a dramatem, zapěla ikonické tensingovky Ironic, Song 2 či Fly Away, a také oslavy výborně připravila, včetně následné Husopárty v Husově domě. Promluvil také dva z mělnických farářů ČCE z oněch dvou dekád – Jan Opočenský a Miroslav Erdinger.

Na závěrečný gospelový hymnus Lean on Me, neoficiální tensingovou hymnu, se do sboru zapojili i další bývalí a současní tensingáři z různých míst republiky. Na pódium přišly nebo byly v náručí přineseny i děti, kterým byl vpravdě vzpomínkový koncert určen možná hlavně – aby zažili, co jejich rodiče dělali a jakou show umí s kamarády udělat. Bylo to silné, dojemné, šťastné a věříme, že i motivující pro současné mladé tensingáře a jejich vedoucí.

K 20 letům Ten Singu Mělník nezbyvá než popřát ještě aspoň jednou tolik! I když, jak znělo nahlas z hrdel několika desítek tensingářů na úplný závěr v refrénu jednoho ze songů kapely Buty: „Nikdy nebude konec!“

Velmi rád pro čtenáře Proteinu napsal i na následující anketní otázku se ptal

Ondřej Tichota (Bond), foto: Martin Šimral

YMCA

175

Ve fázi příprav jsou celoevropské oslavy 175. výročí YMCA v Londýně, které proběhnou 4.–8. 8. 2019.

Na účastníky bude čekat pestrá paleta aktivit, ze kterých si budou moci vybrat – připravují se zajímavé přednášky, interaktivní workshopy, pracovní skupinky, soutěže, sportovní a fyzické aktivity, výstavy, divadlo, hudba, semináře, koncerty, chvály, modlitby, umělecké aktivity, tanec, odpočinkové aktivity, speciální program pro rodiny a děti, program zaměřený na přiblížení historie YMCA a samozřejmě velká společná oslava 175. výročí založení YMCA.

Pro účastníky zaregistrované do konce ledna ještě platí zvýhodněné ceny „early birds“ (£ 410/ £ 290 bez ubytování/£ 180 děti a dobrovolníci), navíc 25 prvních přihlášených získá možnost požádat o podporu z Fondu rozvoje (do max. výše 4 000 Kč).

Již se formuje česká delegace, která se na akci vypraví, proto jestli také o akci máte zájem, neváhejte a zaregistrujte se na: <https://ymca175.reg.buzz/>.

Více informací získáte u Sary Soukupové na emailu ymca@ymca.cz.

Anketa k 20 letům Ten Singu Mělník

Co pro Tebe znamená Ten Sing? Jak se Ti líbila oslava s koncertem k 20 letům?

„Díky Bohu za Ten Sing a všechny skvělé přátele, které jsem v něm potkala a kteří zůstanou v mém srdci na celý život. Ten Sing naplnil čas mého dospívání, formoval mé smýšlení o životě. Nikdy bych ten čas za nic nevyměnila.“

Klára Chlápková, roz. Dvořáková, 1. generace TS Mělník

„Včera to byl krásný návrat do „nácti“ let, velmi příjemné setkání, plné smíchu a zpěvu, který k nám neodlučitelně patří. Zažívala jsem stejné pocity jako tehdy. Je to neuvěřitelně dávno, ale lidi spolu stále i po těch letech velmi dobře vychází a mají se rádi!“

Běla Šestáková, 1. generace Ten Singu Mělník

„Přátelství, hudba a spousta srandy a zážitků, na které stále ráda vzpomínám. Přišlo mi, jako by se v ten moment, kdy jsme zpívali Lean on Me, čas opravdu vrátil alespoň na chvíli. Vzpomněla jsem si na evropský tensingový festival v Litomyšli, jak jsme všichni stáli, cca 1000 lidí, drželi se za ruce a zpívali tuhle píseň.“

Veronika Koudelková, 1. generace Ten Singu Mělník

„Přátelství a osobní rozvoj. Jo, zní to dost trapně, ale kdo z nás všech skončil jako šedá myš někde v koutě? Každý z nás má zajímavou životní cestu, žádní voliči SPD mezi námi. Přátelství, co se ani za 20 let nijak

nezměnilo. Radost z toho, že ještě dneska spolu něco dokážeme a baví nás to a nutně to nemusí vypadat jako besídka mateřské školky.“

Adéla Rodná, roz. Pavličková, 1. generace TS Mělník

„Vyprávěla jsem dětem, že to byl nejlepší z kolektivů, co jsem zažila a že tam byla spousta srandy a taky dost vymyšlení blbostí, že jsme se scházeli i mimo program a vždy se rádi viděli. Včera jsem si chvílemi připadala jako před 20 lety.“

Irena Opočenská, 1. generace Ten Singu Mělník

„Ten Sing mě od základu změnil. Je tomu 6 let, kdy jsem přišla poprvé mezi tensingáře a stala se jedním z nich, a jsem přenaděšená, že se v dnešní high-tech době ještě děje něco, jako je právě Ten Sing!“

Mariana Tauchmanová, současný Ten Sing Mělník

„Do TS jsem poprvé přišla před téměř 12 lety. Byly a jsou to za ta léta malé i obrovské výzvy, které mě nutí překonávat své hranice stále dál. Přeji TS Mělník k jeho narozeninám hodně podporovatelů, schopných a nadšených lidí a hlavně nekonečný potenciál pro vznik dalších upřímných a pevných přátelství.“

Marika Dvořáková, roz. Loskotová, pův. TS Krnov, nyní TS Mělník

ANKETA 4/2018

V komunálních volbách volíte spíše podle... Strany (36 h)Osobností (28 h)Kombinace (27 h)Nevolíte (29 h)

Celkem hlasovalo: 120

Zdroj: www.protein.ymca.cz**Komentář**

Tato anketa visela na webu kratší dobu, čemuž odpovídá i celkový počet hlasujících. Ale jak u našich anket víme, neděláme si ambice na reprezentativní šetření. Je to spíš taková sondička do duše čtenářů a náhodných brouzdačů po stránkách Proteinu. :-)

Výsledky jsou zřejmé z grafu, rovných 30 % volí podle strany. Ona je otázka, co je dnes strana..., která má jasné ideové ukotvení, která dlouhodobě prosazuje určité hodnoty a principy.

Právě v komunálních volbách často vyhrávají místní uskupení, sázející na to, že voliči znají konkrétní osobnosti a tudíž mají šanci vyhrát i nad stranami, které vítězí na celostátní úrovni. Volbu podle osobností upřednostnilo v anketce 23% respondentů.

Nejméně, i když o fous, zvolilo možnost kombinace obou předchozích – tedy strany a osobnosti.

Nejsmutnějším číslem je údaj o nevolících, ale věřím tomu, že jde o mladistvé, kteří se už nemohou dočkat, až budou moci využít svůj hlas. :-)

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA

Už má Vaše dítě tričko YMCA? Nová série motiv YMCA - Prostor pro tebe. Tmavě modrá, červená, limetkově zelená, velikosti: 104–152 (ne všechny velikosti ve všech barvách, vše najdete na www.ymca.cz/propagace).

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA v roce 2019

Čím bude žít YMCA v roce 2019? Na jedné straně běžnou činností, na druhé pak plány, kterými chceme svou činnost obohatit, inovovat, zlepšit. Co nás tedy čeká? Určitě nejen oslavou 175. výročí existence YMCA (v Londýně, ale i u nás), co dalšího... napište, co chystáte, rádi zveřejníme!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 2. 2019.

Ten Sing Praha
vás zve
na

8.12.2018

**GO
SP
EL
NI
GHT**

**kostel
sv.Klimenta**

18:00

Sobě blíž

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G